

ע"פ 67180/01/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד אלטבאך

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 יוני 2017

עפ"ג 67180-01-17 מדינת ישראל נ' אלטבאך

לפני:

כבוד השופטת, סגנית נשיא ורדה מרוז, אב"ד כב' השופטת דנה מרשק מרום כב' השופט ד"ר
שמואל בורנשטיין
המעוררת
מדינת ישראל

נגד

מוחמד אלטבאך

המשיב

נוכחים:

ב"כ המעוררת - עו"ד קרן לוי

המשיב ובא כוחו עו"ד משה מאור ממשרד איהב ג'לג'ולי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. המשיב הורשע ביחד עם שלושה אחרים לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות למקום מגורים בצוותא חדא, פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא חדא (שתי עבירות), גניבת רכב בצוותא חדא (2 עבירות) וגניבה בצוותא חדא.
2. על שותפיו של המשיב הוטלו 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל וערעור שהוגש מטעמים של שניים מתוך השלושה לעניין המאסר בפועל נדחה (ע"פ 10825-09-16 וע"פ 10395-09-16 בימ"ש מחוזי מרכז לוד).
3. על המשיב הוטלו 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות וכן מאסר מותנה וקנס. בנוסף, הופעל מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד נגדו בן 4 חודשים בחופף לעונש המאסר דלעיל. יודגש, כי העונש חורג לקולא ממתחם הענישה כפי שקבע בימ"ש קמא, העומד בין 12 ל - 36 חודשים מאסר בפועל. בימ"ש קמא קבע, בהסתמכו על שני תסקירי מבחן שהוגשו בעניינו של המשיב, כי הוכח פוטנציאל שיקומי עתידי, קונקרטי באופן שמאפשר לחרוג מאותו מתחם לקולא.

4. על פי עובדות כתב האישום, עובר לתאריך 2.10.15 קשרו המשיב והנאשמים 1-3 קשר להתפרץ לבית במושב בן זכאי. באותו מועד פרצו המשיב והאחרים לבית דרך חלון המטבח כאשר המתלוננים וילדיהם ישנו, גנבו מפתחות של רכב קאיה ורכב מרצדס ונמלטו מהמקום. בנוסף, נטלו המשיב והאחרים ארנק ובו כרטיסי אשראי, רישיון נהיגה, כסף מזומן רב, שטרות מט"ח, שעון יד ומכשירי פלאפון. זמן קצר לאחר ההתפרצות אותר רכב הקאיה כשהוא נהוג על ידי אחד הנאשמים וסמוך לאחר מכן אותר המשיב יחד עם שניים אחרים ברכב יונדאי כאשר ברשותם חלק מהרכוש שנגנב בהתפרצות לבית.
5. בערעור זה מלינה המערערת על קולת העונש וטוענת כי טעה ביהמ"ש כאשר חרג ממתחם הענישה מבלי שנתן את המשקל הראוי למתבקש לחומרת העבירות בהן הורשע המשיב ובסתירה לעקרון ההלימה. זאת ועוד, על אף שקבע כי המשיב הוכיח פוטנציאל שיקומי עתידי וקונקרטי הרי שבפועל לא הוכח כי אכן כך והעיון בתסקירי שירות המבחן אינו תומך בקביעה זו. להפך, המשיב אופיין בהשתתפות פסיבית במהלך קשריו עם שירות המבחן והתקשה לשהות בתנאים מגבילים. לכך יש להוסיף את העובדה לפיה המשיב בחר לנהל הוכחות וגרסתו הופרכה ונמצאה כבלתי מהימנה.
6. המערערת מוסיפה כי שגה ביהמ"ש קמא כאשר בחר להפעיל את עונש המאסר המותנה כולו בחופף לעונש המאסר שגזר בשים לב לחומרת העבירות שביצע, ובעובדה שטרם חלפה מחצית השנה בין עבירות קודמות לבין העבירות דנן.
7. עוד טוענת המערערת כי בגזר דינו יצר בימ"ש קמא פער משמעותי בין עונשו של המשיב לבין עונשיהם של שותפיו לעבירות וזאת בהיעדר נסיבות של ממש המצדיקות זאת.
8. לפיכך טוענת המערערת בשים לב למכלול הטענות כי יש להחמיר בעונשו של המשיב בהיותו שותף מלא לביצוע העבירות ובהיעדר נסיבה חריגה להקל עמו הקלה מופלגת כפי שנהג ביהמ"ש קמא.
9. ב"כ המשיב טען כי ביהמ"ש נהג כהלכה כאשר איפשר לידי המשיב הזדמנות נוספת ואחרונה להיטיב את דרכיו, בהתחשב בגילו הצעיר (כבן 21), בעובדה שנטל, סופו של יום אחריות לביצוע העבירות ועל פי תסקירי המבחן עושה מאמץ לעלות על דרך המלך. עוד הוסיף וטען הסנגור כי המשיב מעולם לא ריצה מאסר וקיים חשש שהשמתו מאחורי סורג ובריוח עלולה לדרדר את מצבו חרף מאמציו לשקם את עצמו. אף המשיב הצהיר על רצונו להקים חיים נורמטיביים, להינשא ולפתוח בדף חדש.
10. הגם שטיעוני הסנגור שובים לב בהינתן נסיבות חייו הקשות של המשיב, צעיר שגדל בסביבה ללא תמיכה, חלק מנערותו בילה בפנימיות והיה מעורב בהליכים משפטיים עוד כנער - אין בהם כדי להצדיק את ההקלה המופלגת בעונש שהושת על המשיב. יתרה מזאת, אף אם המשיב עושה מאמץ להיטיב דרכיו הרי שמתסקירי שירות המבחן עולה כי עוד רחוקה הדרך לשיקום של ממש, והמלצת שירות המבחן שלא להשית עליו מאסר בפועל נסמכת בעיקר על החשש לרגרסיה במצבו אם ירצה מאסר

בפועל. אמנם שירות המבחן ציין בתסקירו מיום 14.12.16 כי אין מדובר בבחור בעל קווי אישיות עברייניים מגובשים, אולם מאידך אין יסוד להנחת ביהמ"ש לפיה המשיב הוכיח פוטנציאל שיקומי עתידי וקונקרטי.

11. זאת ועוד, עקרון אחדות הענישה אינו מאפשר חריגה כפי שנהג בימ"ש קמא מהעונשים שהוטלו על שותפיו של המשיב, אף אם נסיבותיו אינן זהות לאלו של השותפים. ודוק, בפסק הדין שניתן בע"פ 10825-09-16 ציין בימ"ש זה (בהרכב אחר) בהתייחסו לשותפיו של המשיב, כי השיקולים שהינחו את בימ"ש קמא בקביעת העונש בתוך המתחם (של האחרים - ו.מ) היו: **"נסיבות האירוע במהלכו בוצעה התפרצות לדירה, בשעת לילה, כאשר בני הבית ישנים, עובדה המקימה סיכון ממשי, שהאירוע יעבור מאירוע עברייני רכושי לאירוע הפוגע בביטחונם הגופני של אנשים. האירוע בוצע לאחר תכנון ובצוותא, עובדה המהווה נתון לחומרא, שכן שונה מצב הדברים במסגרתו אדם בודד מבצע פעולה עבריינית למצב הדברים שבמסגרתו הוא חובר לאחרים, תוך חלוקת תפקידים ברורה בינו לבין האחרים".**

12. שיקולים אלו יפים אף למשיב ומהטעם הזה לרבות הטעמים המנויים לעיל מצאנו מקום להתערב בגזר הדין ולהחמיר בעונשו של המשיב, גם בהתחשב בהרשעתו הקודמת ובעובדה שהעבירה דן נעברה פרק זמן קצר לאחר העבירה הקודמת ובעוד מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו. עם זאת אין אנו רואים מקום למצות עמו את הדין, בהתחשב בנסיבות כפי שפורטו על ידי סנגורו.

13. לפיכך לאור כל האמור לעיל אנו מבטלים את גזר דינו של בימ"ש קמא ככל שהוא נוגע לתקופת המאסר ומורים כדלקמן:

על המשיב יוטלו 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 2.10.15 ועד ליום 30.11.15. יופעל המאסר על תנאי שהושת על המשיב בת"פ 38171-11-14 (שלום כפר סבא) בחופף למאסר שהוטל על המשיב באופן שסך הכל ירצה 12 חודשי מאסר בפועל.

שאר רכיבי גזר הדין יותרו על כנם.

המשיב יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 1.8.17 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המשיב לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המשיב לריצוי עונשו.

ניתן והודע היום י"ט סיוון תשע"ז, 13/06/2017 במעמד הנוכחים.

שמואל בורנשטיין, שופט

דנה מרשק מרום, שופטת

ורדה מרוז, שופטת, סגנית נשיא